

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 304 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation ska ändras. Transport- och kommunikationsverkets uppgifter utökas med skyldigheten att vara den nationella informations- och kontaktpunkt som avses i Europaparlamentets och rådets förordning om en ram för det fria flödet av andra data än personuppgifter i Europeiska unionen och som förmedlar varje begäran från en annan medlemsstat till den behöriga myndigheten i den egna medlemsstaten. Detta bidrar till genomförandet av det spetsprojekt i statsminister Juha Sipiläs regeringsprogram som siktar på att skapa en tillväxtmiljö för digital affärsverksamhet.

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1 Nuläge

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1807 om en ram för det fria flödet av andra data än personuppgifter i Europeiska unionen, nedan *förordningen*, antogs den 14 november 2018 och publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 28 november 2018. Förordningen träder i kraft den 18 december 2018. Förordningen ska börja tillämpas sex månader efter det att den har offentliggjorts.

Förordningen är ny lagstiftning. Den överensstämmer med kommissionens strategi för den digitala inre marknaden: i och med digitaliseringen har nyttjandet av data blivit en väsentlig del av den ekonomiska verksamheten. Initiativet föregicks av kommissionens meddelande Att skapa en Europeisk dataekonomi (COM(2017) 9) och kommissionens halvtidsöversyn av strategin för den digitala inre marknaden (COM(2017) 228).

Det finns tre mål med förordningen. För det första ska det fria flödet för andra data än personuppgifter i unionen säkerställas för att användningen av data ska bli effektivare och den inre marknaden ska fungera bättre och bli mer transparent. För det andra ska möjligheterna för professionell användare att överföra data från en tjänsteleverantörs system till en annan tjänsteleverantörs system underlättas. För det tredje ska tillgången till sådana data som lagras inom en annan medlemsstats territorium förbättras i myndighetsverksamheten.

Med datalokaliseringskrav avses i artikel 3.1.5 varje skyldighet, förbud, villkor, begränsning eller annat krav som föreskrivs i en medlemsstats lagar eller andra författningar eller som är ett resultat av en medlemsstats och dess offentlighetsrättsliga organs allmänna och konsekventa administrativa praxis, inbegripet på området för offentlig upphandling, utan att tillämpningen av direktiv 2014/24/EU påverkas, enligt vilket databehandling ska äga rum på en viss medlemsstats territorium eller hindrar behandling av data i någon annan medlemsstat.

Med data avses i artikel 3.1.1 andra data än personuppgifter enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2016/679. De här uppgifterna måste vara i en elektronisk form. Sådana uppgifter kallas data.

Det är fråga om en unionsförordning. Förordningar är direkt tillämplig lagstiftning i medlemsstaterna med stöd av 288.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Eftersom unionsförordningarna är direkt tillämplig lagstiftning, behöver medlemsstaterna inte genomföra dem i sin nationella lagstiftning. I den aktuella förordningen åläggs medlemsstaterna emellertid att vidta aktiva åtgärder. Enligt bestämmelserna i förordningen har medlemsstaterna upphävningsskyldighet, anmälningsskyldighet, assistansskyldighet och informationsskyldighet.

Att medlemsstaterna har *upphävningsskyldighet* innebär att de inom 24 månader från den dag då förordningen börjar tillämpas ska säkerställa att alla icke motiverade datalokaliseringskrav upphävs och underrätta kommissionen om de krav som är motiverade. Förordningens centrala innehåll är den huvudregel för fritt flöde av data inom unionen som fastställs i artikel 4 och som anger att datalokaliseringskrav ska vara förbjudna såvida de inte är motiverade med hänsyn till allmän säkerhet, i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen. Bestämmelsen kompletterar den fria rörligheten för tjänster som fastställs i unionsfördragen.

Anmälningsskyldigheten innebär att medlemsstaterna från den dag då förordningen börjar tillämpas ska överlämna varje utkast till akt som inför ett nytt datalokaliseringskrav till kommissionen. Dessutom ska ett utkast överlämnas när det innebär att gällande datalokaliseringskrav ändras.

Upphävnings- och anmälningsskyldigheten utreds närmare i en arbetsgrupp som tillsattes av kommunikationsministeriet den 18 december 2018. En preliminär kartläggning av datalokaliseringskraven gjordes redan under beredningen av förordningen. Kartläggningen ska kompletteras till en heltäckande utredning. Detta görs av en arbetsgrupp som ska stödja det nationella genomförandet av förordningen. Arbetsgruppen har tre uppgifter: För det första ska den utreda datalokaliseringskraven inom olika förvaltningsområden. Tyngdpunkten i arbetet är förlagd till den gällande lagstiftningen. För det andra ska den utreda konsekvenserna av att upphäva eller behålla datalokaliseringskrav. För det tredje ska den specificera kriterierna för bedömning av huruvida eventuella datalokaliseringskrav är befogade.

Assistansskyldigheten innebär att medlemsstaterna ska upprätta en nationell kontaktpunkt för att säkerställa samarbetet på unionsnivå. Ett fritt flöde av data inom unionen får inte betyda att behöriga myndigheter nekas tillgång till data. Förordningen innehåller därför bestämmelser om samarbete mellan myndigheterna. Däremot skapar inte förordningen någon ny behörighet för tillgång till data, utan denna behörighet utgår från nationell rätt och unionsrätt. Bestämmelser om detta ingår i artikel 5.1 i förordningen.

Den samarbetsmekanism som föreskrivs i förordningen är med stöd av artikel 5.2 sekundär till sin natur. Om en fysisk eller juridisk person som är skyldig att tillhandahålla data inte fullgör denna skyldighet får den behöriga myndigheten begära assistans från en behörig myndighet i en annan medlemsstat. I sådana fall ska behöriga myndigheter använda särskilda samarbetsmekanismer enligt unionsrätten eller internationella avtal beroende på det berörda specialområdet. I fråga om polisiärt samarbete, straff- och civilrätt eller administrativa frågor är det fråga om rådets rambeslut 2006/960/RIF, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU, Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet, rådets förordning (EG) nr 1206/2001, rådets direktiv 2006/112/EG och rådets förordning (EU) nr 904/2010. Om det inte finns någon särskild samarbetsmekanism ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra för att tillhandahålla data genom utsedda kontaktpunkter.

Bestämmelser om skyldigheten att utse en kontaktpunkt finns i artikel 7 i förordningen. Enligt artikeln ska varje medlemsstat utse en kontaktpunkt som ska hålla kontakt med kontaktpunkterna i andra medlemsstater och med kommissionen vad gäller tillämpningen av förordningen. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de utsedda kontaktpunkterna och alla ändringar av dessa.

Samarbetsmekanismen fungerar så att om en behörig myndighet i en medlemsstat begär assistans från en annan medlemsstat för att få tillgång till data ska den lämna in en vederbörligen motiverad begäran till den sistnämnda medlemsstatens utsedda kontaktpunkt. Begäran ska inbegripa en skriftlig förklaring av skälen och de rättsliga grunderna för begäran om tillgång till data. Kontaktpunkten ska identifiera den relevanta behöriga myndigheten i sin medlemsstat och översända begäran till den behöriga myndigheten. Den tillfrågade behöriga myndigheten ska utan onödigt dröjsmål och inom en tidsram som står i proportion till hur brådskande begäran är, tillhandahålla ett svar innehållande de data som begärts eller information till den begärande behöriga myndigheten om att den tillfrågade behöriga myndigheten inte anser att villkoren för att begära assistans enligt förordningen är uppfyllda.

Förordningen tar hänsyn till rättssäkerheten. Enligt artikel 7.5 får all information som utbyts inom ramen för assistans användas endast med avseende på det ärende för vilket den har begärts. Dessutom måste tillträde till en fysisk eller juridisk persons lokaler, inbegripet till utrustning och medel för databehandling, enligt artikel 5.3 vara förenligt med unionsrätten eller nationell processrätt, om en begäran om assistans innefattar sådant tillträde.

Assistansskyldigheten närmar sig i sak bestämmelserna i 21 § i förvaltningslagen (434/2003). I paragrafen föreskrivs om överföringen av handlingar. Enligt den ska en myndighet som av miss-tag har tillställts en handling för behandling av ett ärende i vilket myndigheten inte är behörig utan dröjsmål överföra handlingen till den myndighet som den anser vara behörig. Avsändaren av handlingen ska underrättas om överföringen.

Inom ramen för *informationsskyldigheten* har medlemsstaterna tre åtaganden. De ska enligt artikel 4.4 göra information om befintliga datalokaliseringskrav allmänt tillgänglig via en nationell informationspunkt online som de ska hålla uppdaterad. Alternativt ska medlemsstaterna lämna uppdaterad information om sådana datalokaliseringskrav till en central informationspunkt som inrättats enligt en annan unionsakt. För det andra ska de enligt artikel 4.5 meddela kommissionen webbadressen till den nationella informationspunkten. För det tredje ska kontaktpunkterna enligt bestämmelsen i artikel 7.6 ge användarna allmän information om förordningen, inbegripet om uppförandekoderna.

Informationsskyldigheten närmar sig i sak de skyldigheter som anges i förvaltningslagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Enligt 8 § i förvaltningslagen ska myndigheterna inom ramen för sin behörighet och enligt behov ge sina kunder råd i anslutning till skötseln av ett förvaltningsärende samt svara på frågor och förfrågningar som gäller uträttandet av ärenden. Rådgivningen är avgiftsfri. Om ett ärende inte hör till myndighetens behörighet, ska den i mån av möjlighet hänvisa kunden till den behöriga myndigheten. I 20 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet föreskrivs om myndigheternas skyldighet att producera och sprida information.

2 Föreslagna ändringar

Genom propositionen genomförs den skyldighet att utse en nationell informationspunkt och en nationell kontaktpunkt som förordningen ålägger medlemsstaten. Det föreslås att detta ska ske genom en ändring av lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation. Lagen innehåller bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets uppgifter. I 303 § föreskrivs det om verkets allmänna uppgifter. I 304 § föreskrivs det om verkets särskilda uppgifter. Skyldigheten att fungera som en sådan nationell kontakt- och informationspunkt som avses i förordningen fogas som ny punkt till förteckningen över verkets särskilda uppgifter.

304 §. *Transport- och kommunikationsverkets särskilda uppgifter.* Det föreslås att en ny 13 punkt ska fogas till 1 mom. Transport- och kommunikationsverket ska vara den nationella informations- och kontaktpunkt som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1807 om en ram för det fria flödet av andra data än personuppgifter i Europeiska unionen. Verkets uppgifter framgår direkt av förordningen, särskilt artiklarna 5 och 7. Eftersom det är fråga om en förordning och rättsakten därför är direkt tillämplig rätt räknas uppgifterna inte upp i paragrafen. Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag, och uppgiften ska därför åläggas verket genom en nationell lag. Vilka de nya uppgifterna är specificeras närmare i avsnittet om konsekvenser för myndigheterna.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen bedöms inte ha några ekonomiska konsekvenser för hushållen, företagen, den offentliga ekonomin eller samhällsekonomin. Den uppgift som Transport- och kommunikationsverket föreslås sköta är enligt bedömningar inte särskilt krävande, och verket klarar av den med nuvarande resurser.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Konsekvenser för myndigheternas inbördes förbindelser

Förordningen ålägger medlemsstaterna att utse en kontaktpunkt. Kontaktpunkten fungerar som kontaktperson till myndigheterna i övriga medlemsstater och förmedlar varje begäran om assistans som inkommit till den. I övrigt inverkar detta inte på ansvarsfördelningen mellan myndigheterna. Enligt artikel 5.1 påverkar förordningen inte heller behöriga myndigheters befogenheter att begära eller få tillgång till data för utförande av sina uppdrag i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Dessutom måste tillträde till en fysisk eller juridisk persons lokaler, inbegripet till utrustning och medel för databehandling, enligt artikel 5.3 vara förenligt med unionsrätten eller nationell processrätt, om en begäran om assistans innefattar sådant tillträde.

Förordningen ålägger medlemsstaterna att inrätta en nationell kontaktpunkt. I 59 b § 3 mom. i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) anges det att om medlemsstaterna enligt gemenskapsrätten i ett sådant fall där både landskapet och riket har behörighet får utse endast en förvaltningsmyndighet, utser riket denna myndighet. När denna myndighet fattar ett beslut som annars skulle höra till landskapets behörighet, ska beslutet fattas i enlighet med landskapsregeringens ståndpunkt.

Konsekvenser för uppgifterna och tillvägagångssätten

Propositionen och den förordning som utgör bakgrund till den utökar Transport- och kommunikationsverkets uppgifter med de uppgifter kontakt- och informationspunkten innebär. Dessa uppgifter innefattar vissa nya skyldigheter.

Bestämmelser om kontaktpunktens uppgifter ingår i artikel 7 i förordningen. Kontaktpunkten ska för det första hålla kontakt med kontaktpunkterna i andra medlemsstater och kommissionen när det gäller tillämpningen av förordningen. Om en behörig myndighet i en medlemsstat begär assistans från en annan medlemsstat för att få tillgång till data, ska kontaktpunkten för det andra lämna in en vederbörligen motiverad begäran till den sistnämnda medlemsstatens utsedda kontaktpunkt. För det tredje ska de centraliserade kontaktpunkterna ge användarna allmän information om förordningen, inbegripet om de uppförandekoder gällande dataportering som avses i artikel 6 i förordningen.

Bestämmelser om informationspunkten ingår i artikel 4.4 i förordningen. I dess uppgifter ingår för det första att göra information om eventuella datalokaliseringskrav som fastställts i lagar och andra författningar av allmän karaktär och som är tillämpliga på deras territorier allmänt tillgänglig via en nationell informationspunkt online. För det andra ska informationspunkten hålla informationen uppdaterad, eller lämna uppdaterad information om datalokaliseringskraven till en central informationspunkt som inrättats enligt en annan unionsakt.

Konsekvenser för organisationen och personalen

De nya uppgifterna bedöms inte ha några konsekvenser för organisationen eller personalen. Den arbetsmängd förordningen ger upphov till ökar antalet årsverken med 0,5. Transport- och kommunikationsverket kan sköta de nya uppgifter genom en omDispositionering av sina befintliga resurser.

Uppgifter och kostnader inom förvaltningen

I administrativt hänseende är informationspunktens uppgifter mycket enkla. De innefattar upprättandet av en hemsida på nätet och att uppdatera den. Transport- och kommunikationsverket har redan egna webbsidor där det går att ladda upp mer information, och de nya uppgifterna ger därför inte upphov till några kostnader. Att fungera som kontaktpunkt är den mest krävande skyldigheten. Också i detta fall är kontaktpunktens uppgift närmast att förmedla begäran om assistans. Det är inte någon särskilt omfattande uppgift, eftersom förordningen innehåller bestämmelser om samarbete endast i enskilda fall, i all synnerhet som denna samarbetsmekanism är sekundär i förhållande till övriga samarbetsmekanismer. Enligt den inledande kartläggningen finns det inte heller några egentliga datalokaliseringskrav i Finland, och behovet av rådgivningstjänster uppskattas därför bli sporadiskt. De åtgärder som krävs är inte nya till sin karaktär, eftersom bestämmelser om överföring av handlingar och om rådgivning ingår i förvaltningslagen och bestämmelser om information i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

3.3 Övriga samhällseliga konsekvenser

Konsekvenser för brottsbekämpningen och säkerheten

Propositionen har inte några direkta konsekvenser för brottsbekämpningen eller säkerheten. Syftet med samarbetsmekanismen är emellertid att öka de behöriga myndigheternas övertygelse om att de, trots det fria flödet av data, vid behov har tillgång till de data de behöver för att kunna sköta sina uppgifter.

Konsekvenser för informationssamhället

De lokaliseringskrav som begränsar det fria flödet av data är till förfång för företag som bedriver gränsöverskridande affärsverksamhet. De förhindrar också utbudet och användningen av molntjänster. Enligt Europeiska kommissionen har datalokaliseringskraven ändå ökat i omfång på grund av digitaliseringen av ekonomin och utvecklingen av dataekonomin. Bakgrunden till lokaliseringskraven är allmänt taget informationssäkerheten, tillgången till data för myndigheternas behov och strävandena att förbättra den nationella säkerheten (Commission Staff Working Document: Impact Assessment Accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on a framework for the free flow of non-personal data in the European Union, SWD(2017) 304 final, s. 8).

4 Beredningen av propositionen

Europeiska kommissionen lade fram sitt förslag till förordning den 13 september 2017. Förslaget har behandlats i riksdagen genom en U-skrivelse (U 59/2017 rd) den 19 oktober 2017 och en kompletterande U-skrivelse (UK 42/2017 rd) den 13 december 2017. Av statsrådets ståndpunkt i U-skrivelsen, som stöddes av riksdagen, framgick att det ansågs viktigt att tillgången till data i myndighetsverksamheten uppmärksammas. Eftersom det redan finns speciallagstiftning om myndighets-samarbete, ansåg statsrådet att den lagstiftning som nu föreslås inte ska bli alltför omfattande i förhållande till nyttan med systemet. Vid underhandlingarna om förslaget har mekanismen gjorts tydligare i relation till förordningen.

RP 318/2018 rd

Regeringens proposition gäller fastställandet av kontakt- och informationspunkten. Upphävandet av lokaliseringskraven och anmälningen om dem behandlas i en arbetsgrupp som tillsattes av kommunikationsministeriet den 18 december 2018. En begäran om att medlemmar till arbetsgruppen ska utses lämnades till ministeriet samtidigt som begäran om yttrande om regeringens proposition lämnades. I tjänsten utlåtande.fi finns det dessutom en länk till statsrådets tjänst för projektinformation, där det material som gäller tillsättandet av arbetsgruppen finns.

Regeringens utkast till proposition var på remiss mellan den 19 november och den 10 december 2018. Den svenskspråkiga versionen av propositionen var på remiss mellan den 10 december 2018 och den 9 januari 2019, eftersom den inte fanns att tillgå tidigare än så. Ålands landskapsregering kontaktades dock skriftligen redan innan denna remisstid började. Dessutom diskuterades frågan vid ett möte mellan ministeriet och landskapsregeringen. Landskapet har också hörts redan i samband med beredningen av EU-förordningen.

Yttranden begärdes av 26 instanser, och dessutom fanns denna begäran om utlåtande fritt tillgänglig på tjänsten utlåtande.fi. Yttrande begärdes av följande instanser.

- Ministerier: alla ministerier
- Ålands landskapsregering
- Myndigheter: Finansinspektionen, Trafiksäkerhetsverket, Polisstyrelsen, Dataombudsmannens byrå, Kommunikationsverket och Befolkningsregistercentralen
- Intressenter: CSC-Tieteen tietotekniikan keskus Oy, Finlands näringsliv rf, Livsmedels-säkerhetsverket (Evira), Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto, FiCom ry, Försörjningsberedskapscentralen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Kommunförbund rf och Teknologindustriin rf.

Sammanlagt inkom 11 remissyttranden. Målet enligt EU-förordningen och att Transport- och kommunikationsverket utses till nationell kontaktpunkt understöddes. Eftersom det är fråga om ett ärende av teknisk natur, hade de som lämnade yttrande inte några betydande anmärkningar mot propositionen.

Av jord- och skogsbruksministeriets yttrande framgår inte något direkt ställningstagande till förslaget. Ministeriet konstaterar att bestämmelserna i EU-förordningen i sig är förnuftiga. Därutöver framförs några observationer av teknisk natur i fråga om bl.a. terminologin. Dessa har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

Justitieministeriet fäste uppmärksamhet vid att det inte föreligger något behov av att ingå en överenskommelseförordning mellan landskapet och riket. Ministeriet konstaterade också att Åland behöver höras. Några andra kommentarer framfördes inte av ministeriet. Utifrån yttrandet ersattes punkten om överenskommelseförordning med en hänvisning till 59 b § 3 mom. i självstyrelselagen för Åland. Justitieministeriet, Ålands landskapsregering och Kommunikationsministeriet är överens om att en överenskommelseförordning inte kommer att göras även om det skulle vara möjligt. I avsnittet om beredningen av propositionen infördes ett separat stycke om hörande av landskapet Åland.

Försvarsministeriet förmedlade Huvudstabens yttrande i frågan. Huvudstaben anser det vara viktigt att Försvarsmaktens rätt att få uppgifter tryggas också i fortsättningen. Det är dessutom av yttersta vikt att hänsyn tas till Försvarsmaktens särskilda behov av att kunna avgränsa data

RP 318/2018 rd

och i synnerhet dess lokalisering vid den nationella genomförandet och tillämpandet av förordningen. Eftersom remisstiden var så kort, konstaterade Huvudstaben dock att Försvarmakten har behov av att delta i den fortsatta beredningen för att kunna säkerställa detaljerna.

Inrikesministeriet meddelade, att det inte har något att yttra om propositionen.

Finansministeriet meddelade att det understöder förslaget.

Miljöministeriet meddelade, att det inte har något att yttra om propositionen.

Ålands landskapsregering konstaterar att inga datalokaliseringskrav föreligger enligt åländsk lagstiftning och har inget att anföra mot den föreslagna lagändringen. Landskapsregeringen konstaterar ändå att hänvisningen till självstyrelselagens 59 b § 3 mom. kunde förtydligas så att man utesluter satsen om myndighetsbeslut eftersom kontaktpunkter kommer att fatta inga myndighetsbeslut.

Trafiksäkerhetsverket anser förslaget om det fria flödet av data vara värt att understödja. Verket konstaterar att det när den centrala kontaktpunkten utses är skäl att se till att dess roll inte är framträdande och att man drar nytta av de goda verksamhetsmodeller och processer som redan är i bruk.

Lantmäteriverket anser det vara värt att understödja förordningens mål att säkerställa den behöriga myndighetens tillgång till uppgifter i en annan medlemsstat. Lantmäteriverket konstaterar, att den nationella lagstiftning som enligt motiveringen nu är under beredning inte påverkar dess verksamhet, och att verket därför inte har något vidare att anföra i frågan.

Kommunikationsverket understöder förslaget till proposition. Verket meddelade också att det har intresse av att delta i arbetet i den arbetsgrupp som ska kartlägga datalokaliseringskraven.

Teknologiindustrin rf understödde förslaget.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Förordningen har trätt i kraft den 18 december 2018 och publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 28 november 2018. Förordningen ska börja tillämpas sex månader efter det att den har offentliggjorts. Eftersom det inte har angetts någon tidsfrist för vare sig inrättandet av kontaktpunkten eller informationspunkten, bör de redan ha utsetts när förordningen börjar tillämpas. Transport- och kommunikationsverket får vidta åtgärder som krävs för verkställigheten av lagen innan den träder i kraft. Verket kan offentliggöra sina kontaktuppgifter samt samla in uppgifter om lokaliseringsbegränsningar och föra en förteckning över dem.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I 2 § 3 mom. i grundlagen anges den lagbundenhet som all utövning av offentlig makt ska bygga på och är underkastad. Enligt bestämmelsen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag, och lag ska noggrant iaktas i all offentlig verksamhet. I 119 § i grundlagen föreskrivs om statsförvaltningen. De allmänna grunderna för statsförvaltningens organ ska regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Grunderna för statens regional- och lokalförvaltning ska likaså bestämmas genom lag. I övrigt kan bestämmelser om statsförvaltningens enheter utfärdas genom förordning.

RP 318/2018 rd

Eftersom myndigheternas behörighet ska regleras i lag (se t.ex. GrUU 72/2014 rd), föreslås det att den nya uppgiften för Transport- och kommunikationsverket ska införas i 304 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation.

I 59 b § 3 mom. i självstyrelselagen för Åland föreskrivs det om fördelningen av behörighet när beslut som fattats i Europeiska unionen genomförs. Om medlemsstaterna enligt gemenskapsrätten i ett sådant fall där både landskapet och riket har behörighet får utse endast en förvaltningsmyndighet, utser riket denna myndighet. När denna myndighet fattar ett beslut som annars skulle höra till landskapets behörighet, ska beslutet fattas i enlighet med landskapsregeringens ståndpunkt. Däremot krävs det inte någon överenskommelseförordning enligt 32 § i självstyrelselagen i detta fall, även om det enligt detaljmotiveringen till bestämmelsen är möjligt.

Den EU-förordning som utgör bakgrunden till propositionen kräver emellertid att det utses en nationell kontaktpunkt. Därmed är det riket som är behörigt att utse den. Om Transport- och kommunikationsverket fattar beslut som faller inom landskapets behörighet, ska verket kontakta landskapsregeringen.

Den föreslagna lagen kan följaktligen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 304 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014) 304 § 1 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 1003/2018, och
fogas till 304 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1003/2018, en ny 13 punkt. som följer:

304 §

Transport- och kommunikationsverkets särskilda uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska Transport- och kommunikationsverket

12) vara behörig myndighet för den offentliga reglerade satellittjänsten enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet,

13) vara den nationella kontakt- och informationspunkt som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1807 om en ram för det fria flödet av andra data än personuppgifter i Europeiska unionen.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 17 januari 2019

Statsminister

Juha Sipilä

Kommunikationsminister Anne Berner

Lag

om ändring av 304 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014) 304 § 1 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 1003/2018, och
fogas till 304 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1003/2018, en ny 13 punkt. som följer:

Gällande lydelse

304 §

Transport- och kommunikationsverkets särskilda uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska Transport- och kommunikationsverket

12) vara behörig myndighet för den offentliga reglerade satellittjänsten enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileo-programmet.

Föreslagen lydelse

304 §

Transport- och kommunikationsverkets särskilda uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska Transport- och kommunikationsverket

12) vara behörig myndighet för den offentliga reglerade satellittjänsten enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileo-programmet,

13) vara den utsedda kontakt- och informationspunkt som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1807 om en ram för det fria flödet av andra data än personuppgifter i Europeiska unionen.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20 .